Юлия Спиридонова

Кръстьо

Частен детектив

Издателство Фют

Посвещава се на страхотната, любима редакторка Албена Раленкова – първия и най-верен приятел на Кръстьо.

Кръстьо – частен детектив
КЪДЕ Е БЕБЕТО?

© Издателство „Фют“, 2026

Автор Юлия Спиридонова
Художник Албена Каменова

ISBN 978-619-270-206-9

ЮЛИЯ СПИРИДОНОВА

Кръстьо
ЧАСТЕН ДЕТЕКТИВ

КЪДЕ Е БЕБЕТО?

художник АЛБЕНА КАМЕНОВА

2

НЯКОЛКО ВАЖНИ ПОДРОБНОСТИ, ПРЕДИ ДА ЗАПОЧНЕШ ДА ЧЕТЕШ!

Не знам дали знаеш, читателю, но на света има три земи:

- Долната, където живеят всички митични и приказни същества;
- Средната земя, на която живеем ние, хората;
- И Горната земя със Слънцето, Луната и звездите.

Кръстьо

Кръстьо е частен детектив от Средната земя. Единственият му разкрит случай е онзи с откраднатите приказки.
За награда получава половината долноземско царство и ръката на принцесата.

Минаващото човече

Минаващото човече е бивш принц на Долната земя, бивш пътуващ търговец (често обвиняван в мошеничество) и настоящ владетел на Долната земя под името Минован Първи.

Детективът Пинчертон

Детективът Пинчертон живее на Средната земя, но не е човек, а куче, порода пинчер.
Някога е бил началник на Кръстьо.
Сега е неговият най-опасен съперник.

Плетящата принцеса

Плетящата принцеса е съпруга на Кръстьо и сестра на Минаващото човече.
Преди да срещне Кръстьо, е била омагьосана и превърната в мишка. Но не обикновена, а плетяща мишка. Мишките също могат да имат хоби, нали?
Когато се превръща отново в принцеса, запазва хобито си.

Царицата

Царицата е дъщеря на Вампира, владетел на Долната земя. Вампира се е пенсионирал и е отстъпил трона си на нея и на съпруга й – Минаващото човече.

1 ГЛАВА

Знаете ли кой е най-известният детектив на Долната, Средната и Горната земя? Аз, Кръстьо.

Детективската ми кантора се намира в най-модерната сграда в града. И тъй като съм щедър и с добро сърце, назначих бившия си шеф Пинчертон за портиер.

Аз съм най-богатият, най-щастливият детектив на света!

А очарователната ми съпруга се чуди как да ми угоди.

– Ти още ли си тук?!

Подскочих от уплаха. Защо принцесите имат такива пронизителни гласове?

– Веднага отивай на работа! – заповяда очарователната ми съпруга.

Да, веднага, миличко.

Какво пък, можех да продължа да си мечтая в кантората.

И да не се прибираш без пари за прежда! Иначе ще си замина за Долната земя – заплаши ме принцесата.

Наистина ли ще си заминеш? – попитах с надежда.

После с един скок се озовах навън. Зад мен нещо се разби с порцеланов звън.

Жалко, хубава ваза беше. Ламята ни я подари за сватбата.

Няма какво да ви лъжа повече. Очарователната ми съпруга мърмореше по цял ден. Кантората ми все още се намираше на същата забутана уличка, по която минаваше само един проскубан плъх.

Не смятах да се сближавам с него. Последния път, когато се сприятелих с мишка, тя се оказа омагьосана принцеса. Вече съм подозрителен към всичко опашато.

Портиер в кантората, разбира се, нямах. Налагаше се сам да си отварям. Днес вратата заяждаше. Опитах с добро, опитах с лошо, не се отваряше и това е. Тази лента, залепена на вратата, каква ли е?

КОНФИСКАЦИЯ – прочетох.

Какво означава това?

Означава, че не си плащал наем вече няколко месеца.

Обърнах се. Зад мен стояха две горили.

– Кантората вече не е твоя собственост – озъби ми се едната.

Чия е? – попитах.

– На господин Пинчертон – уведомиха ме горилите и си тръгнаха.

Седнах отчаян на прага. До мен без покана се настани проскубаният плъх.

По улицата премина силно течение, разхвърчаха се боклуци, вдигна се прах.

Пред нас спря каляска от злато, теглена от стотици прилепи. От капрата скочи кочияшът вампир и отвори вратичката на каляската с поклон. Оттам надникна глава с огромна корона.

Минаващо човече! – възкликнах.

– Ваше Величество – поправи ме Минаващото човече.

– Ваше Величество! – възкликнах. – Какво правиш тук? На гости ли ми идваш?

Минаващото човече огледа улицата, после погледна примрелия от възхищение плъх и потръпна.

– Не. Идвам по работа.

– Каква работа?

Още ли имаш детективска кантора? – попита човечето.

Разбира се.

Смъкнах от вратата лентата с надпис КОНФИСКАЦИЯ и незабелязано я набутах в джоба си.

Случи се нещастие – каза човечето унило. – Откраднаха бебето.

Какво бебе?

– Моето бебе. Престолонаследникът на Долната земя.

– Станал си татко! – зарадвах се аз.

– За много кратко. Няма бебе, няма татко – увеси нос човечето.

Изправих се, изпълнен с решителност.

– Не се бой, чове... така, де... Ваше Величество. Ще намеря бебето!

– Момент – излая някой зад гърба ми.

Ама какво прави тук гадният Пинчертон?!

– Доколкото разбирам, изчезнала е царска особа – пинчерът се поклони дълбоко на Минаващото човече.

– Точно така – отвърна то. – Откраднаха бъдещия владетел на Долната земя.

– В такъв случай ви е нужен истински професионалист.

Пинчертон размаха визитна картичка със златни букви. На нея пишеше: „Агенция „Пинчертон“ – най-добрата в света“.

– Хм, да – Минаващото човече очевидно бе впечатлено.

Пинчертон демонстративно извади златен джобен часовник, погледна колко е часът и пак го прибра. Човечето зяпна.

Ало, Ваше Величество!

– ядосах се. – Ако не бях аз, още щеше да продаваш фалшивото си лекарство по панаирите.

– Лекарството ми не е фалшиво! – подскочи Минаващото човече. – Но за другото донякъде си прав.

Донякъде? Приготвих се да споря, но вампирът ме изгледа и аз млъкнах. После прошепна нещо на човечето.

То намести короната си и се изправи.

– Чуйте моята Царска воля. Аз, Миновач Първи, заповядвам на теб, Кръстьо, и на теб, Пинчертон, да ме последвате на Долната земя. Този от вас, който открие престолонаследника, ще получи половината Царство и ръката на принцесата.

Коя принцеса?

– попитах.

Минаващото човече се смути.

– А, да. Ти вече получи ръката на принцесата.

Вампирът отново зашепна.

– Този, който открие престолонаследника, ще получи богато и пребогато възнаграждение – произнесе се човечето.

– Нека по-добрият победи!